

הַלְלוּ פָרָה

תולדות עיונים הערות

התהומות התערורות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרשלב ז"ע

מכתביו מזוהרנו"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציוויליס. הערות והארות

פרשת במדבר

שנת תשענ'

ותקבל אגרת ארוכה, מר' אהרן בר' שמואל מטעליק, אחיו של ר' מרדי [לכראה הכוונה להרחה ר' מרדי מטעליק מתלמידיו מהרנה]. עיין לעלי מכתב זו ומיט, ומכאן משמע שר' מרדי בד שמואל היה דר או בטלשין, ולמן מכתב תס' משמע דר בטלשין, ואפשר שאותן ומנם נשתחה בטלשין, ואח' דר בטלשין מקום מגורי אחיו ר' שמואל, ותמסרו לו לידי, ותן לך ר' שמואל [הנזכר בחתלה מכתב זה]. למען תראו כולכם גודל החשיבות של הספרים שם, השם יתברך ירחם על עמו ישראל, שיפוצו מעינותינו חוצה, כי בהם תלויים כל היושעות של כל ישראל לנצח. וענן لكمן מכתב שעאנן של לוי מהרנית ספר רבייז וכותב ז'ויל; והנה מוסר כתוב זה הא מරחך, והביא את ר' מרדי נ"י כאשר תראו בעיניהם כלו הו מפעלותה, ובבר מפרטיו לו מכתבי בilihמה מתעם המכסי, גם ספרם, השם יתברך יוכנו שיפוצו מעינותינו חוצה, להטב מטבו לכל העולם, שנולם צרכיין ליהנות מתרתו אשר כל העולמות, בפרש זה העולם, תלוי בו וכו'. עכ"ל]

ותזרו עצמן מאד להשיבו תשובה ברורה מיד [נאדרות מעט לעסוק בהימ"ר]. וזה הטוב יעשה, ה' יגמר בעדי וכו'.

ועתה בני ואחי, חזקו ואמצו ותחיilo מחדש, בפרט בחודש הנורא והנסג הזה, ימי רצון שעלה בהם רבייה ועינו ליקום חי' סי פ"א, ותזהרו מאד לקדש מחשבותיכם מעתה על כל פנים לבלי לחשוב מחשבות חז'ן, כי המחשבה ביד האדם וכו' [ליקום חי' סי ר' לוי] כאשר כבר שמעתם הרבה בזה, וזה יושיע לכם.

דברי אביך הדורש שלומך תמיד באהבה, ומזכה לתשובך מרה

נתן מרשלב

סימן ג"ז

בעורת השם, יום ד' תצא תקצ"א

אהובי בני חביבי, מכתבך קבלתי היום, ואני יודע מה לישוט, כי יש לי צער גדול מה שלא הגיע לי מעתה ר' שמואל, לאות תבקש עבורי מאד לידי ר' שמואל יעכני, ותיכף יסלק לך הסך, ואתה תשלם לפה [ר' שמואל הגדול, מתלמידיו מהרנה, דר בטלשין ובטשערין].

והשם יתברך יהיה בעורך שתוכל לבא בוריות איזה ימים קודם ראש השנה כאשר כתבת. גם תזרו את ר' שמואל שיש לאומאן בחודש הזה, כאשר אמר לפני, ועל ידי זה יצליח ה' דרכיו בגשמיות ורוחניות.

גם תזרו את בן אחותי יידי ר' אייזיק [ר' יצחק אייזיק בן אחותו ותלמידו של מהרנית], אשר נתגלו ונתחנן אצל מהרנית, שיביא עמו מעתה על ראש השנה, שיתן לי על הבניין, כי בודאי ההכרה שייהי לו גם כן איזה חלק בחתלהasisod בבניין קדוש כוה, גם ר' מרדי [ר' מרדי ביד יעקב מטלשין מתלמידיו מהרנה]. יתן איזה סך מיעוט, שייהי לו איזה חלק בחתלה על כל פנים, ואיל יפטרו עצמן בשום תירוץ, כי ההכרה שייהי לכם חלק גדול בבניין הנורא הזה בחתלהו ובגמרו, וזה יושיע לכם.

והנה אני נוסע עתה בלי מועות, ואני יודע מה עשו, השם יתברך יرحم עלי, והוא עוזרי להתחילה ולגמרה, כי אין צורך לה' להושיע, ואין לי על מי להשען כי אם עליו יתברך, והשם יתברך יתן לכם ולנו כתיבה וחתימה טובה.

דברי אביך הטרוד מאה, כותב בחפוף ומזכה לתשובתו באמאן.

נתן מרשלב

שנת תקצ"ב

סימן ג"ח

שנת תקצ"ב היה יומם כיפור בשבת קדוש, וערב יומם כיפור חל בערב שבת קדוש. ולמן סדרנו המכתב הזה בחתלה שנת תקצ"ב.

העורך: נהמי שווארטץ'

וועדים

יצא לאור מדי שבוע בשבוע

וועדים

שנה ט"ו גליזון ב"ג (תקל"ה)

ברוך השם, יום ו' עש"ק, תקצ"א

לאהובי בני מוח'ה יצחק נ"י.

מבתך קיבלתי בזאת השעה, ואין פנאי כלל להשיבו כראוי. השם יתברך יחזק ויוערכ בימים הגדול והנורא הבא לקראותנו לשлом ים אחד בשנה, שתזכה לקבל עלייך להתחדש מעתה בכל יום לטובה, ועל תאבד יום אחד בלבד תכליתך בכל יום, ולהשוו עלייך כל יום תורה ותפלת ומעשים טובים הרבה, כפי מה שתוכל להחטו ולעשות ולגוזל, עיין ליקוט חיא סי קפ"ז מהבל הכלים הזה מען כליה הוה וכור' וכו'.

ובור' היטב כי כל ימינו הכל, יוכלין להחטו בהם חי עולם, כל אדם באיזה מדרישה שהוא. יתר מזה אין פנאי עתה.

דברי אביך הדורש שלומך באהבה ומעtier בעדכם

נתן מברטלב

סימן ג'ט

בעזרת השם יתברך, יום א' מחרת יום הכיפורים שם ה', תקצ"ב

שם ה' גין עלייך זיוועה, ויעזרך לבא מחרה לכל מה שבקשת מעודך יותר ויזהרה. נטע שם מחרת אחר ים הכיפורים נקרא "שם ה'" [נאטס טאן] מבואר בספק ליקוט מוהרנן' חב' סי סי' ז', וכבראה שפנוי שביל גילה טעם נפלא על יום הוה, להו דרייך מוהרנת' לכתוב בכל פעם "שם ה'", וע"ל למון מכתב צ"א שמאז מוחרנת' מוחרת' ים הכיפורים שם ה'" וכ"ה במכrab ר' ג' ר' ל'.

והנה מה מאד שמחת נפשי במקתך אשר קבלתי בשעה זאת, החיתני בדבריך בראותי שתהלה לאל כבר התחלת לראות ישועת ה', איך הוא יתברך שומע תפלה כל-pe תמיד. אך אף על פי כן אתה צריך תחזוקות גדול ונפלא, בפרט בענין השיחה ביןך לבין קונו. גם צריכין לך מה שאמר הוא ז"ל בזהיל מען תאר ניט דעת אויבערטען נאר גיבען, דהיננו כשהוא יתברך מרחיב קצת אסור להסתפק בזה, רק להתבונן ולהתגעגע בכל פעם על השאה, מה שחרר לו עזין בעבדות ה', בפרט שעדיין חסר לנו הרבה הרבה. אך אמר שאף על פי כן אסור להיות בעצבות וمرة שחורה, רק לשמה מאר בישועת ה', בפרט בעת שמרחיב קצת בחסדו. עיין מי מוהרין סי תקצ'ג ז'ול: ענה ואמד בו'ל: אין דשאム לזרה להשייר, אמר בלא': מען טאר דער איבערעטען נאר געכין וכו', אשרך אמר אבל לכם אין צריכין לזרה זאת כי אם זרכיכם להיות בשמחה תמיד, כלומר שאם נחש בכל עת אפילו בשחשת מריה לנו קצת, לחשוב תמייר על הסרין היושעה המבורחת לנו עז, אם כן תגבור חז' המרה והעצבות ביחס וכו' עי"ש בארכות, עיין שיחות הרץ סי' ע', ובhashmotot לה'י מוהרין סי' סי' טן].

ומשביל על דבר יכול להבין מעט, איך להתenga בזה, לידע תמיד שעדיין חסר לו הרבה מאר מאר, כמעט בלי שיעור, ואף על פי כן יהיה בשמחה תמיד, כי גם בעת שצ'ר לאומ' חז' ונדרמה לו שאין השיח' פונה אליו כלל, אך על פי כן צריכין להיות בשמחה תמיד, ולמצוא תלמיד איזה הרחבה אפילו או, בבחינת בצר הרחבה לי וכו' ליקוט' חיא סי קפ"ה, ומכל שכן בעת שהשם יתברך מאיר פניו קצת.

ובמדומה לי שכבר שמעת מני שיח' זאת, ואי אפשר לבארה בכתב היטב, אך באטי' כמצויר. ואם תוכה תשמע עוד מני בזה, וגם שאר ישיחות קדושות הנובעים בדבריו הנוראים ז'ל, שהן כמעין הנובע שאיןו פוסק, מים חיים דלא פסקין, המטהרין מכל הטומאות שבעולם, המזוכרים במאמר הקדוש קם רב' שמעון תקי'ו זקמ'ג ע"א שאומרים קודם כל נדרי, כי מבואר שם מהם מין דאוריתא וכו' עי"ש.

ויתר מזה אין פנאי להאריך.

דברי אביך השמה בדרכך, ומצפה לישועה שלימה מהרה

נתן מברטלב

סימן ס'

בעזרת השם יתברך, יום ב' לך לך תקצ"ב

שלום לאהובי בני חבבי מוח'ה יצחק נ"י

אין פנאי להאריך, ובקשי מך שתשלח לי תיכף הקערבליך וסוג מטבח טפנה באקוריניא מה ערבעליך הוא רובל אחן מר' שמשון הגדור מתלמידי מוהרנת', דר בטולשין ובטשערין], כי השעה דחוקה לי עתה מאד.

והשם יתברך יחזק לבבך להיות בשמחה תמיד, ויסור מחלה מביתך, ותודיע לי מוגתך תחי' שיחיה לה רפואה בקרוב בלי רפאות גשמיים דיקא, והשם יתברך יرحم שתתsuma לדברינו, ולא TABAO לידי' שום דקטיר, או טוב לך [נדעתו של רביעיל להתרחק מן כל מני רופאים, עיין בפתחה הספר].

והנה מה שנעשה אצליכם, בודאי כבר שמעת ש' ר' משה חיים מדינא רב בעירו טולשין, וחותנו של הרה' ר' יעקב מטולשין שנתרך או למוהרנת' והסתופף בצלו, וכבראה שמקודם לא הסכים חתנו ר' משה חיים לר' יעקב בטלשין ושות' אה' הסכים], כאשר כתוב לי היום. גם בזה יוכלוין להראות ולהסביר ישותה ה' בכל עת, שאין שום מניעה בעולם שלא יוכל לשברה, כי אין השם יתברך שולח על האדם דבר שלא יוכל לשוב בשום אופן עיין ליקוט' חיא סי סי' ז' ורב' שמעון.

זה רמז לכל אדם לכל עניין מניעות ותאות שלו, שבודאי אם לא היה לו כח לשברם לא היה השם יתברך שולח עליו דברים כאלה, ובבודאי יש דרך להשם יתברך גם מקומות האלה, והבן זה מאר מאר, וצריכין לבקש הרבה מהשם יתברך שיחמול עליו בכל עת, וירוחו הדרך אך להתרך אליו מאר מקומות האלה ומעניינים האלה שעוברים עליו, ודין בזה CUT.

דברי אביך המצפה לשמה בר' לנצת, דורש שלומך תמיד באהבה

נתן מברטלב

מאמר משיב נפש ◆

פ"א

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מפפרי קודש

מתוך אחד הרבנים שליט"א

סעיף ז': רושב בסתר עליון

שואל: אם הוא בא מכאן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראיינו אצל רבותינו הקורמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הוה, ואצל' שהוה מהם כמה וכמה אשר סלדו מוה, עכ"פ למחצה לששים ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, וראי ה' בין פורקי עול, ועובדיו ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידיו או מעיריצי ברסלב בין שאר כל ישראל. כי שונה הדבר לומר, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק במצבם אנשים מלומדים, אבל כאן מדובר הוה בין ראי ה' וחושבי שמו, ורכובותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עברו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חז' ברוחה'ך, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמיים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ז נוכחים הוו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקשיות, כי הלא הנה הם אבותינו ורכובותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חי אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור ההו נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ומהרנית זיל כי בספרו ליקוט הלכות (ברכת הריח ה"ז אות לג') זיל היהת מחלוקת גדולה על הארי', ולא רצוי להזכיר שבספריו ליקוטי הלכות ראייה זיל בימי הארוי זיל היהת מחלוקת גדולה על הארי', ולא רצוי להזכיר שבספריו ליקוטי הלכות ראייה זיל רוח'ך כזה, ואח'ל בכמה דורות נתקבל הארי'ל. והכל מודים שהיה חדש נפלא איש אלוק וכו'. אבל חלקו על צדיקים אחרים שבדורות אחרות. עד שסומך לימיינו היה הבעש"ט זיל. שהיה אור נפלא ונורא מאד, והוא עליון מחלוקת גדול. ובימי הבעש"ט רוב המתנגדים הודה בהאריז'ל. וחלקו על הבעש"ט. וכן הוא בכל דור ודור.

ובבן איש חי (בפתחיה ראשונה לספרו דעת ותבונה) המליך ע"ז הפסוקים (בפרשת תולדות) ויחפרו עבדי יצחק (הוא האריז'ל) בנחל, וימצא שם בא רם חיים (סודות התורה), ויריבו וגוו, כי התעשוק עמו וגוו, ויקרא שמה שטנה (המריבות והשנה כנגדו), ועתק שם (שלעה לא"י), ויחפור בא רחרת ולא רבכו עליה (כי אח'כ הסכימו כולם על גדלותו), ויקרא שמה רחובות, ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ, ואח'ז ויעל משם בא ר' שבע (שנסתלק לחוי עלא).

וכן הרדייפות על מוקבלים אחרים, כגון הרמץ'יל שסביר מאיד, מרדייפות חממות קונות וחותימות, מגדי עולם ממש, ודנו את ספריו לקבורה ולשריפה, ודברו עליון בזילולים חריפים מאד, וכן הרב ר' יונתן סבל רדייפות ובזינות חריפים וקשימים, מגדי עולם שבדורו, וגם עליון כתבו זילולים וגדפניין כאלו היה אחד מן הרקיקים, ואח'כ הבעש"ט נודע ומפורסם מה שסביר הוה זיל ואחריו תלמידיו ותלמידיו תלמידיו מהתנגדות מצד התלמידי הרים והגדוליים שבعلوم, שכולם היו גדולים אמיתיים, וצדיקים קדושים עליון, ועכ'ז העלימו מהם מלמעלה גדולות הצדיקים בעלי סודות הללו, ואף יצאו כנגדם ברדייפות קשות בחרםות ואיסורים וכו' וכו', והכל כדי שהיה בחירה חופשית.

ובבעש"ט עצמו פריש וביאר ע"ז (תולדות יעקב יוסף פרשת בהר ופרשת שופטים ועוד) מש"כ על מה שהוא בראות כל בני אדם, שהיה להס'ם שהיה התנגדות על הצדיקים וזה לעומת זה, ולא רק מרשימים, אלא אף' מצדיקים, כנודע ומפורסם כ"ז, וכמו שאמר הרה'ך ר' מיכל מזלאטשוב כי לולי נשמת הנודע ביהודה שבא בעולם לחולק על הבעש"ט, לא היה יכול הבעש"ט לבוא לעולם (כנסת ישראל).

וזהו מש"כ בשיחות הרין (ס"י פ"ב) על מה שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים מ"א) בזאת ידעת כי חפצתי כי לא ירע אובי עלי. בזה שוביים של אינם רעים, כי צדיקים חולקים עלי, וזאת ידעת כי חפצתי כי ע"כ, והכוונה הוא עפ"י הנ"ל, כי דוד המלך ידע האמת שאין שום ממשות בהמחלוקה והדיבורים שמדוברים עליו, והוא זו ונקי מכל הבילבולים שהלשינו עלייה, וא"כ אילו היו החולקין עליו רשותם, היו יכולין לומר כי הם חולקין עליו, מחתמת קנאה ושנאה, כמו כל רע החולק על הטוב, אבל בזה שהוא רואה שבודלו ישראל אמיתיים, שככל כוונתם הוא לשם שמיים, הם חולקין עליו, והוא סימן שיש אצלן הנקודה הפנומית של האמת לאmittio, כמו שהוא שורש נשמת משיח, שהוא צריך להיות באיתכסייא ובמחלוקה, כי כל עניין ההכנה להגולה צריך שתהייה בהסתדר כנ"ל, ועכ' העמידו כנגדו צדיקים לחולק עליו.

וכן כתוב (שם ס"י ר"י) עה'יפ' (תהלים קי"ט) שרים רדפני נחם, שגדוליים ושרים רדפני, ואני יודע שהוא בחנם, שאינם פעילים כלל במחלוקתם עלי, והסימן כי ודברך פחד לבני, שיש לי לראות שמיים, ואני נופל מדריגתי ח"ז ע"כ, ועפ"ז ייל שהוואיל ואני רואה שרים היינו צדיקים גדולים רדפני נחם, ואין כי מה שהם אומרים עלי, והוא הסימן כי מדברך פחד לבני, שאני רואה שמיים גדולים, והם חולקין עלי כדי לחסות את הנקודה פנימיות המיחודת שיש כי כנ"ל.

ולא רק מצד המתנגדים על החסידים היתה מחלוקת, אלא גם בין תלמידי הבעש"ט בעצם הייתה הרבה מחלוקת בין כל הדריכים כנודע, כי היתה מחלוקת בין קארץ לזלאטשוב, ועכ' מחלוקת זו עזוב הר"ר דוד צבי הגדל (חוותנו של ר' נתן) את דרך החסידות,

סימן ס"א

ברוך השם, יום א' וירא, תקצ"ב
אהובי בני חביבי.

עתה אבשרה, שבום י' עש"ק העבר קבלתי אגרת מידידינו ר' נפתלי ני' [הרחה ר' נפתלי מונטלי רבייל, וחבר גאנן ל Morrison זיל דר באומן]. שתהלה לאל כבר נמדד הפלאן (מקומן) באומאן, ברוך השם אשר עורנו עד כה, כי אתה יודע גול היסטורים, וכליין עינים שהיה לי על זה ביל' שעוזר [עוזר לעיל מכתב בג' ולהלן, שם במתבה נ"ה המעת של הבני מוכחה לי מאה ש באומאן, וכל קערבל הוא עתה בעני יותר מאף], כי תוחק לבבי על ידי זה להחילה התחלת כוות שקה וככידה מאה מאר". וכתב מהרניתן (ח"א סי' ק"ח) וכל מה שעבור זה אין פגאי לספר, כי בודאי רבו המנויות והתנוגות אשרך בליך שיעו, אך אף על פי כן חוקתי ידי בה, שד שבמלת השם הנחות ישוד הבני הקדוש בשנה זאת תקצ"ב בחורש השון, ועסטקי בויה שתי שנים לפחות ולקנת הפלאן וכו', עבור זהה מה שעבור עכ"ל. רואין מוה שבשנת תקצ"ב הגות מוהרנית סי' קי' עי"ש. עזין לקמן מכתב].

עתה עד הנה עוזרוני רחמיו יתרחק, שכבר הפלאן בחזקתו בתוכך גדול בעורת השם יתרחק, ורקוב שאסע לחר אריה לאומאן להניה היסוד, אך עדין יש לי ספיקות, אם אמתין עד שבוע הבאה עליינו לטובה אי"ה. וה' يولיכנו דרך הישר והאמת, באופן שאוכה להתחיל ולגמר הבני הקדוש הזה, חיש קל מהרה.

ובחפדי ה' שמחנו הרבה בשבת העבר, בשמה וריקודין הרבה בעורת השם יתרחק, כי היו לנו אורחים הגונים, וגם ננד' הקדוש מוחרפי (?) וצ"ל מקאמינקא, ומצד אחד ננד' הרב הקדוש מלינץ [הרחה רב' גדריה מלינץ וצוק'ל בעמיס תשאות חן, ננד' מון הכלל שם טוב וצוק'ל, וש"ב לרבייל]. כאשר יספר לך מוסר כתב זה, תשמע ותשמה על ישועת ה', אשר עד כה עורנו, מי יתן שנוכה לגיל ולשוש תמיד בישועתו הנפלאה, אשר הפליא חסדו עמנו, להשימיםנו נוראות כלאה, אשר לא נשמעו מעולם יכלו.

יתר אין להאריך כי אני טרוד עתה מאד, ומוסר כתב זה יספר לך הכל. וה' הטוב יגמר בעדינו לטובה, מהרה יראו עיניינו וישמה לבנו בעורה".
דברי איביך המודה על העבר ומבקש על הבא, ולה' היושעה

נתן מברסלב

סימן ס"ב

ברוך השם, יום ד' וישראל, תקצ"ב

שלום לאהובי בני מורה יצחק שיחי

ביום אתמול באתי לביתי בשלום [לעיל מכתב ס"א]: "קרוב שאסע לחר אריה לאומאן להניה היסוד", וכברא בהיטה עריך מכתב זה לבני, ותחלה לאל עורנו רחמיו יתרחק שהחננו יסוד הבני הקדוש באומאן בשלום והשקט [חוינו בלי מעין והתנוגות מעד המתנגדים]. מה גדרו מעמיד ה' מאה עמקו מחשבותיך, מי פעל ועשה גוראות ונפלאות כלאה, קורא הדורות מראש וכו' [עוזר לעיל מכתב נ"ה וס"א מה שבאו ממי מוהרנית ח'א את ק"ח]. עליינו לשבח ולהודות לאדון כל על העבר, ולבקש להבא כי עדין אנו צריכין ישועות גדולות ורחמים רבים, לזכות למגור הבני הנוראה הזה, ועתה עיקר המנעה מהחמת ממן, ולה' היושעה.

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הדר"ר בנש"ק יוסף קדיש רabinowitz שליט"א,
מרקית يول
לרגלי נישואי בנו ני"ז
יזכו להעמיד דורות ישראלים וمبرוכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקרבות לרבייה"ק, אכי"ר

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הדר"ר יוסף לוייפער ני"ז, מקרית يول
לרגלי הולדת בנו ני"ז
יזכו להעמיד דורות ישראלים וمبرוכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקרבות לרבייה"ק, אכי"ר

כונת העזרות והצינום בכדי להבין את המכתב הק', ובברצינו בעזה' להדרים כל המכתבים עם העזרות כדי ליכות את הרבים, לכן נשמה לקל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנית ובין על דברינו כדי שיצא מחתה יידנו דבר נאה ומתקווה, ויאשר כוחכם למפרע

למלתנים למערתת וכן לטעב מאמרם להופיע בחעט סופר, אך להערות וט'
מי שברצען שייגע לחעט סופר על יד האימעל, פנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפקה: 845.781.6701

להודעה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יומם ג' בשעה: 09:00 גנוק):

למוד ספרה"ק ליקוטי מוהרנן בכל יום
מן קען העREN אויף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמור בספרה"ק ליקוטי מוהרנן

718-855-2121

געלערנט איזוף אידיש" מיט אל אלחרן הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט ווי עס איזן מבואר אין ליקוטי הילכות
זוק ואמאז אהי למלמו ספרו "בכל יום", ועוזר ולחשש בהם למצוא בהם
בכל פעם עצוץ להציג נפשיכם (על מכתב שי')